

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Sind (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Sind", i Knudsen, Jakob: *Sind*, udg. af Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj02val-shoot-idm140237362151296/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Sind

dring følte han sig af sin Angst unmodstaaelig dreven til at sige det hele til sin Fader. Og det maatte være straks, der var ingen Opsættelse mulig. – Han vidste godt, hvor hans Fader i Øjeblikket opholdt sig. Han sad altid for Enden af Bordet inde i Dagligstuen og sov sin Middagsøvn. Han var den, som vækkede de andre. –

Anders skyndte sig ud af Laden. Han følte sig saa ene med sin Vanskjæbne. Alle Mennesker sov. Der var ingen andre vaagne paa hele Gaarden end Høns, der gik med sine Høns paa Møddingen. Vinden blæste der ind i Halen; men den var lige hovmodig, og gjorde sig særskilt Umage med hvert Trin, den tog. – Alt var saa lyst i Farven af Støv og Soltørring, og der var hvid Dug i Luften, kun højest oppe var Himlen blaalig. Hvert Potteskaar, der kunde fange Lyset, ginstrede i Solskinnet i Gaarden. Der faldt saadan en Mæthed over ham, saa det var ligesom han skulde segne. – Men nu var han oppe ved Stuehuset. Han saae sin Faders Overkrop indenfor Vinduet. Albuerne støttede mod Bordpladen, Underarmene var fremstrakte, Hænderne greb om hinanden. Hovedet duvede ned imod Armene med Haaret hængende frem over Panden.

Anders traadte ind ad Døren. Bordets Længde var imellem dem. – Den Gamle aabnede Øjnene og saae taaget frem for sig, ikke paa Anders, men langs ned ad Bordet. Han vilde være falden i Søvn igjen i næste Øjeblik, hvis Anders ikke havde talt:

«Fa'er, hvem skal sige os, at Kristendommen er den rigtige. For A er kommen til at falde i Tvivl.»

«Hva'?»

Anders kunde næsten ikke gjentage det af Angst for det Uforudseelige, han altid frygtede hos sin Fader.

«A er falden i Tvivl om Kristendommen.»

«Er Du falden i Tvivl.» – Faderen sad en Stund og saae ned i Bordet; saa sagde han med et dybt Suk: «Hm. Aaja.»

Anders var bleven underlig overrasket ved det, at hans Meddelelse blev modtaget ikke som en Forbrydelse, men snarere som en tung Ulykke.

«Er der ingen, A kan spørge om det?»

«Aa nej.»

«Skolemesteren sagde, at man kunde spørge hos Biskoppen eller Ministeren.»